

Ændringsforslag af samme under Nr. 30—33 (se foran) vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmig med 67 Stemmer.

Formanden (Høgstrøb): Lovforslaget bliver nu at tilstille Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov om Meddelelse af Koncessioner paa Jærnbaneanlæg.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 3058 ff.; Udvalgets Tillægsbetænkning i Tillæg B. Sp. 807—812).

Foruden de i Udvalgets Tillægsbetænkning stillede Forslag var der ikke fremkommet saadanne.

Det af Mindretallet (Korsgaard) stillede Forslag til en Dagsorden sættes først under Forhandling.

Forslaget var saalydende:

Da det — efter at Folketinget ved Lovforslagets 2den Behandling har forkastet de principielle Bestemmelser (§§ 1 og 8), der af Regeringen stilles som Betingelser for at gaa ind paa Loven — maa anses for unyttigt at arbejde videre paa Forslaget, gaar Tinget — idet det udtaler sin Tilslutning til de i Forslagets § 2 som vedtaget ved 2den Behandling fremsatte Krav om Statsbidrag til Privatbaner og opfordrer Regeringen til paa Grundlag af den saaledes vedtagne at yde sin bedste Medvirkning til energisk Fremme af deslige Baners Anlæg — over til næste Sag paa Dagsordenen.

Forslagsstilleren (Korsgaard): Jeg havde næsten haabet, at vi havde været færdige med dette Forslag; det viser sig imidlertid, at det er en ualmindelig sejglivet Tingest. Sidst, vi havde det for, huggede vi baade Hoved og Hale af det; vi udstemte § 1, hvori der er forlangt en almindelig Bemyndigelse for Indenrigsministeren til at

uddele Jærnbaneconcessioner, og vi forfattede § 8, der bemyndigede Regeringen til at udstede Laan til disse Jærnbaner. Men uagtet vi saaledes, som jagt, fappede baade den ene og den anden Ende af, saa synes det at være ret spillevende endnu; i alt Fald paastod forleden Dag den højtærede Indenrigsminister, at han betragtede det som et levende Væsen endnu, som han meget godt kunde bruge til at trække Jærnbaner i Land med. Jeg har derfor for mit Vedkommende troet, at det var rigtigt nu dog at føre saadant et Slag mod denne Stabning, at vi endelig uigentdelig kunde sige at være færdige med den, og jeg har med det for Dje foreslaaet, at vi forfaste Forslaget ved at gaa over til den næste Sag paa Dagsordenen. — Selve den Dagsorden, jeg har foreslaaet, indeholder i det væsentlige den Begrundelse, jeg har at give for Forslaget; jeg tror, at det maa siges med Rette, at Forhandlingen om denne Sag i Virkeligheden er unyttig efter de Afstemninger, der fandt Sted ved 2den Behandling. Jeg forstod i alt Fald den højtærede Indenrigsminister saaledes, at efter at §§ 1 og 8 vare stemte ud af Forslaget, interesserede Forslaget ham ikke længere, og derfor stønner jeg ikke, at vi kunne gøre andet end spille Tiden ved fremdeles at behandle dette Forslag. — Naar den højtærede Indenrigsminister, som jo skal benytte Lovforslaget, erklærer, at det i den Stikelse, det har faaet her ved Tingets Afstemninger, ikke er af nogen Værdi for ham, kan jeg ikke se, at vi opnaa noget som helst ved fremdeles at behandle det. Det eneste, vi kunne opnaa derved, er, forekommer det mig, at Forslaget fremdeles ligger som en Hindring for at komme til Behandlingen af forskellige Jærnbaneforslag. Der ligger jo paa Tingets Bord en lang Række Jærnbaneforslag — efter et løst Overslag tror jeg, de løbe op til omkring 100 Mile Jærnbaner. Flere af disse Forslag ere adskillige Aar gamle, og jeg tror at turde sige, at de fleste af dem, om ikke alle, ere særdeles vel begrundede. Forslagene gaa ud paa at indøsfomme berettigede Ønsker, tror jeg, fra forskellige Egne af Landet, og det forekommer mig at være særdeles uheldigt, at vi ikke kunne komme til en virkelig Forhandling om disse Jærnbaneforslag, og det kunne vi ikke efter den højtærede Indenrigsministers Udtalelser, saa længe dette Forslag foreligger. Den højtærede Indenrigsminister har i denne Samling, tror jeg, erhvervet sig en virkelig Virtuositet i at skaffe sig Jærnbaneansøgere fra Halsen. Den højtærede Minister har altid kunnet sige, naar man